

Egy különleges találkozó

Zirci származású rádiós és költő beszélgetett a művelődési házban

Kettős érzések vannak bennem. Gyöngyszemet találtunk, de úgy mindössze húsz ember volt kíváncsi a programunkra – mondja a Költészet Napjával kapcsolatban *Benczikné Tóth Magdolna*, a Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Tourinform Zirc igazgatója. Pedig idén több tekintetben is rendhagyó volt a művelődési ház rendezvénye. A legfontosabbat hagyom utoljára, illetve egy kicsit későbbre. Egyrészt először volt példa arra, hogy a költészetet író-olvasó találkozóval ünnepeljék. Eddig főleg versmondó versenyeket rendeztek, vagy zirci irodalmi körök adtak műsort. Másrészt nem *József Attila* születésnapján, hanem pár nappal később került sor a rendezvényre, s Magdi a szombati napnak is betudja az alacsony részvételi arányt. A probléma gyökerei azonban ennél jóval mélyebben keresendők. Próbálok előállni azzal, hogy április 16-a a Bakonyvasút Napja is volt, egész napos programokkal a térségben, de intézményvezető asszony kimondja a döbbenetes igazságot: az emberek leszoktak arról, hogy kultúrafogyasztók legyenek.

Pedig két olyan főszereplője volt az író-olvasó találkozásnak, akiket – ha régről is – ismerhetnek a zirciek, mert ők maguk is zirciek: *Vesztergom Andrea* költőnő, többkötetes szerző, akinek olyan neves író, mint *Lator László* gondolja a műveit. És *Szeifert Natália*, akit egy internetes kulturális rádióban hallhatunk, és lassan a zirci művelődési ház törzsvendége lesz, hiszen tollrajzai jelenleg is láthatók az előadóteremben.

A két szereplő természetesen nem a művelődési házban találkozott először. Tulajdonképpen a kiállító ajánlotta Benczikné Tóth Magdolna figyelmébe a költőnőt, aki 1977-ben született Zircen. Natália és Andrea barátnők, mindketten Budapesten élnek. A Szeifert név ismerősen csenghet a zirci fülekben, de Vesztergom Andreát vajmi kevesen ismerhetik városunkban: – Jó néhány évvel ezelőtt felhívtak a megyei könyvtárból, hogy keresik egy zirci szerző verseskötetét, és nekünk biztosan megvan – idézi vissza Magdi a költőnővel való „ismeretség” kezdeteinek másik útját. A megye könyvtárosai azonban nem jártak szerencsével, mert bár valóban zirci születésű szerzőről van szó, már 19 éves kora óta a fővárosban él. A szülőváros művelődési háza úgy gondolta, itt az ideje, hogy bemutassák a „gyöngyszem”-et a közönségnek, s már három kötete kölcsönözhető Andreának a városi könyvtárban, sőt legújabb gyűjteménye meg is vásárolható itt.

Vesztergom Andrea Fotó: Facebook

– Két kisfiú édesanyja, főállásban szociális területen dolgozik – folytatja a bemutatását Magdi. Ennek is betudható a szombati időpont, amely ellen voltak kifogások, dehát a zirci származású költőnő nem a költészetből él, hétköznapi a hivatását teljesíti. Ennek ellenére nem mondható, hogy amatőr szerző lenne. Elég gondolni művei gondozójára... Vagy *Módri Györgyre*, a Petőfi Színház színművésznőjére, aki elvállalta erre a napra versei tolmácsolását. Vagy ott vannak a kitüntetések: 2002-ből az Accordia Kiadó Irodalmi Nívódíja, 2005-ből Mécs László Irodalmi Díj. De megkapta a Cserhát Művészkör Arany Oklevelét és kétszeres bronzokleveles az Alföld Kulturális Egyesülettől. Publikál folyóiratokban is. Tíz éves volt, amikor megjelent első verse a Képes Újság Gyermeksarok rovatában, akkor még álnéven. Ma az Item Kiadó antológiái, a Lyra, a Kláris és a Délibáb folyóirat, ahol olvashatjuk őt. Verseit angol nyelvre is lefordították.

Érzékeny léleknek ismerte meg Magdi, aki csöndes, visszafogott volt a találkozón, ugyanakkor erélyesen kiáll az igazáért.

Büszkeséggel töltötte el, hogy felléphetett szülővárosában. Meglátogatta a vasúti ünnepet, az Arborétumot, fotókat is készített, melyeket feltöltött a Facebookra. Műveltnek mondható, aki figyelemmel kíséri az összes kortárs szerzőt. A legnagyobb hatást *Juhász Gyula*, *Szabó Lőrinc* és *Nemes Nagy Ágnes* gyakorolta művészetére.

Ugyanakkor szerény: bár írt gyerekeknek szólóverseket is, úgy érzi, amíg egy *Kányádi Sándor* is ezt teszi, addig hol van ő ahhoz?

– Nagy élmény volt hallgatni őt – kezdi az összegzést Benczikné Tóth Magdolna, majd hozzáteszi: még verstani előadást is tartott a szonettekről, amelyeknek nagy mestere az egyébként kötött formában verselő Vesztergom Andrea.

VERS MINDENKINEK

Vesztergom Andrea: Zirc

Bakonyi Bölcsőm

*Fákon ült a kristály télutó.
Súgó erdő lélegző szelén
jégbe szunnyadt fáradt, régi tó
téli vásznát újrafesténém.*

*Túnt korok zenitje parttalan.
Csendje óvja régmúlt titkaink,
tükreként az emlék úgy rian:
álmainkban újból visszaring.*

*Éterébe fonta véretem,
őrizőn, mint ősi templomom,
tornya tart az izzó ég felett.
Visszahív, s én százszor elhagyom.*

Kelemen Gábor